

Виробництва біогазу в Греції

БАЦ Л.І.

здобувач кафедри економіки підприємства ім. проф. І.Н. Романенка
Національний університет біоресурсів і природокористування України
м. Київ, Україна

Поновлювані джерела енергії відіграють важливу роль в країнах, що розвивають енергетичний потенціал. Біомаса та біопалива визначені в якості сильних складових ринку з високим потенціалом зростання. Підприємства, що беруть участь у виробництві біомаси та біопалива використовують різні види сировини.

В 1980-х роках були зроблені зусилля для експлуатації біогазової енергії в Греція, головною сировиною були тваринні відходів і відходів від харчової промисловості. Деякі були демонстраційні проекти, які в підсумку були занедбані в цілому з ряду причин, найбільш важливим з яких є відсутність належного законодавства, фінансових стимулів і відсутність обізнаності громадськості. В даний час, ситуація змінилося і є цілий ряд законодавчих заходів і фінансових інструментів, наявних для підтримки біогазових інвестиції в Греції та ряд інформаційних кампаній які ініціюють громадську обізнаності та участі зацікавлених сторін виробництві біогазу.

Біогаз просувається на ринку електроенергії з метою зниження залежність від імпорту і експозиції в міжнародних енергетичних ринках, а також для зменшення викидів парникових газів в атмосфері. Ринок електроенергії в Греції, з 1950 по 1994 рр., був переважно в розпорядженні Державної енергетичної корпорації (PPC), який був єдиною компанією з виробництва, передачі і розподілу електричної енергії в Греції.

Покоління КПП складається з взаємопов'язаної системи континентальної (деякі прилеглі острови також підключені), системи Крит, Родос, і незалежні системи залишаються на островах. З 1994 р. було дозволено автовиробникам і

незалежних виробників для вироблення електричної енергії з відновлюваних джерел енергії, а з 2001 р. був створений ринок електроенергії [1].

У 1996 році Греція успішно впровадила природний газ в його енергобаланс. У 2005 році, природного газу імпортується з Росії та Алжиру у вигляді СПГ, за оцінками, становлять 6,6% від валового споживання енергії, тому споживання біогазу швидко зростає. Це вже має хорошу опору у виробництві електроенергії і в заміні деяких видів використання масла в промисловому секторі.

Загострення проблеми забруднення навколишнього середовища органічними відходами тваринницької галузі, а також зростаючий дефіцит енергетичних ресурсів є головними мотивами інтенсифікації розробок у галузі виробництва та ефективного використання біогазу. Виробництво біогазу, який є продуктом анаеробного зброджування гною та інших органічних відходів, дає не лише відновлювальну енергію, але є ефективним шляхом боротьби з забрудненням води й повітря шкідливими відходами. Великий потенціал у виробництві біогазу відіграє тваринництво, зокрема свинарство та птахівництво. Останні десятиліття характеризувалися стійкою тенденцією до укріплення тваринницького виробництва, внаслідок чого ферми щороку збільшувала кількість органічних відходів та підвищували вимоги щодо енергозабезпечення.

Великі власники сільських підприємств не правильно проінформовані про технології обробітку гною і потенціал застосування біогазу в енергію, в той час як, з іншого боку, невеликі заводи в цілому ефективно об'єднують сили з іншими виробниками, щоб сформувати кластери підприємств для створення життєздатних біогазових установок.

Потенційні інвестори, які повністю в курсі всіх переваг експлуатації біогазу не поспішають приступити до подібних інвестицій у зв'язку з високою інвестицією витрат і низьким рівнем державного субсидування [2].

Фінансова віддача для таких підприємств недостатня щоб погасити інвестиційні витрати, тому що фінансовий аналіз не включає соціально-економічні витрати та екологічні вигоди (зовнішні витрати).

Хоча нові закони і укази міністрів були прийняті на покращення інституціональної і правової бази для таких інвестицій, ці інвестиції є

ресурсномісткими обмежено, не застосовується практично, яка б значно мала поліпшити експлуатаційні витрати шляхом введення зборів забруднювачів і допомогти видалити невизначеності для власників електростанцій.

Лібералізація енергетичного ринку, що ініціюватиме інвестиції, не в повному обсязі в Греції зберігає лідируючі позиції у виробництві електроенергії.

Біогаз в даний час експлуатуються в основному у вигляді звалищного газу і стічних вод. Тим не менш, Греція має високий рівень органічних відходів, який в даний час не повністю експлуатуються. Підприємства можуть бути побудовані із загальною встановленою потужністю 350 МВт, в районах з високим потенціалом органічних відходів [1].

Законодавча база та механізми фінансування постійно удосконалюються, але як і раніше високі інвестиційні витрати в поєднанні з відсутністю обізнаності громадськості про виробничі переваги біогазу, відсутність соціально-економічних і екологічних витрат відображені в економічному аналізі які перешкоджають розгортанню біогазу в Греції.

Три чверті грецької потужності виробництва приходять на вугілля, нафти і газу. Тим часом, грецьке Міністерство, навколишнього середовища, енергетики та зміни клімату приводить зміни, які, однак, дещо сповільнилося через економічні ситуації.

Управління відходами складається з трьох рівнів:

➤ Місцева влада першого рівня, тобто Муніципалітети несуть відповідальність за збір, тимчасове зберігання, і лікування / рециркуляція / повторне використання, а також для участі у фіналі утилізація твердих побутових відходів.

➤ Другий рівень (префектур) має основну відповідальність за розвиток твердих генеральних планів управління відходами.

➤ На національному рівні Міністерство навколишнього середовища, землеустрою і громадських робіт несе відповідальність за розробку політики, національного планування, технічних питань, а також як ліцензування та фінансування великого КОС і сміттєвих звалищ [2].

Законодавча база та механізми фінансування постійно удосконалюються, але все ще є високі інвестиційні витрати в поєднанні з відсутністю інформованості громадськості з виробництва біогазу.

Література:

1. www.biomass.kiev.ua
2. www.bio-prom.net